

дърво; забѣлѣзвамъ по едно врѣме, че прѣчкитѣ не леглото откъмъ главата и краката ми започватъ една по една да падатъ; най-послѣ остава подъ кръста ми само една прѣчка. Въ това врѣме единъ гласъ извиква: „Не се мърдай повече, ни съ главата, ни съ краката — пази равновѣсие!“ И виждамъ отдолу подъ себе си единъ голѣмъ стѣлбъ и бездѣнна пропасть“. Често има философи, които лежатъ на гърба си и изслѣдватъ Божествения свѣтъ, по само една прѣчка остава подъ кръста имъ, и Господъ имъ казва: „Пази равновѣсие!“ И вие щомъ изговорите „Равновѣсие!“, катастрофата е избѣгната. Когато изслѣдвате истината, трѣбва да стоите изправени на краката, а не да лежите на гърбъ; само умрѣлитѣ лежатъ така. Вземамъ думата умрѣлъ въ прѣносенъ смислъ — човѣкъ ограниченъ, който не мисли. Трѣбва да бждете обърнати къмъ изтокъ, та, като се зададе Христосъ, да Го посрѣщнете. Мнозина посрѣщватъ като Толстой, но Христосъ имъ казва: „Равновѣсие!“

„Истината ще ви направи свободни“. Истината е реална, тя е сѣщинскиятъ животъ. Да не мислите, че е нѣщо въображаемо. Тя е свѣтъ, който има своята красота, своитѣ краски, тонове, музика — свѣтъ, който е съществувалъ и ще съществува винаги. Христосъ казва: „Който разбира този свѣтъ, тия закони и сили, той ще бжде свободенъ“. И още: „Азъ за това се родихъ — да свидѣтелствувамъ за Истината“. И тогава Пилатъ Го попиталъ: „Що е истина?“ Съврѣменнитѣ хора иматъ странни понятия за Господа. Господъ — това е Истината. Когато единъ день вие се почувству-